

РЕШЕНИЕ

№ 4441

гр. Пловдив, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анета Ал. Трайкова

при участието на секретаря Невена Мл. Назарева
като разгледа докладваното от Анета Ал. Трайкова Гражданско дело № 20225330108958 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Л. Д. Ч., с ЕГН *****, чрез пълномощника ѝ адв. Е. Т., срещу ОБЩИНА С=, ЕИК *****.

Предявени са обективно съединени иски да бъде да бъде отменено уволнението на ищеца, извършено със Заповед от 10.05.2022 г., с която ТПО между страните е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 5 от ГПК; да бъде възстановен ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „*****“ при Община С. и да бъде осъден ответника да ѝ заплати сумата от 4536 лева обезщетение за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение в периода 13.05.2022-13.11.2022г., законна лихва и разноси.

Ищцата твърди да е работила по ТПО с ответника на длъжността „*****“ при Община С. на основание сключен срочен трудов договор от 16.11.2017г., за заместване на отсъстващ работник.

Сочи, че трудовото ѝ правоотношение било прекратено със Заповед № ***** г. на осн. чл. 325, ал. 1, т. 5 от КТ, считано от 13.05.2022г. Като мотиви за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение били посочени

обстоятелствата - завръщане на работа на отсъстващия работник поради временна неработоспособност К. И..

Според ищцата издадената заповед е незаконосъобразна, тъй като с доп. споразумение от 2.01.2019г. към трудовия договор ТПО между страните било променено от срочно в безсрочно, а и доколкото в сключения срочен трудов договор не било посочено името на титуляра на длъжността, за заместването на който се сключва трудовия договор, както и обстоятелството, че договорът за заместване се сключва за срок - до неговото завръщане. Ето защо се моли уволнението като незаконно да се отмени, като заповедта за прекратяване на ТПО да се отмени изцяло. Твърди за процесния период да е останала без работа след незаконното уволнение, за което ѝ се дължи обезщетение в размер на 4536 лева. В последното о.с.з. размерът на иска по член 225 от КТ е увеличен от 4536 лева на 4653,96 лева.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответника ОБЩИНА С., представлявана от адв. И. Х. К..

Според ответника издадената заповед била законосъобразна и мотивирана, тъй като ТПО с ищцата е прекратено, поради завръщане на работа на отсъстващия работник К. И..

Счита, че с подписване на доп. споразумение от 2.01.2019г. страните са изменили единствено размера на трудовото възнаграждение, но не и клаузата касаеща срока на договора. Сочи също така, че от страна на ответника нямало изразено съгласие за промяна на трудовия договор от срочен в безсрочен. Освен това в структурата и длъжностното разписание на администрацията на Община С. нямало открита нова щатна бройка в Дирекция „*****“, поради което нямало и свободно място, на което да се счита, че е назначена ищцата за неопределено време. Изразява мнение, че клаузата в доп. споразумение към трудовия договор за промяна в срока на договора е в противоречие със закона и липса на съгласие от страна на работодателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение, намира от фактическа и правна страна следното:

Видно е от представения трудов договор № *****., че с ищцата е сключен срочен трудов договор на длъжността ***** в дирекция „*****“ при Община С. за заместване на отсъстващ работник. В така сключения

трудов договор не е посочено името на титуляра на длъжността, за заместването на когото се сключва договора. По делото са представени писмени доказателства от ответника, за това, че в периода и за длъжността за който е бил сключен процесния срочен трудов договор, от работа поради временна неработоспособност е отсъствала само и единствено служителката К. И. И., която се е завърнала на работа на 13.05.2022г. Тези доказателства не се оспорват от другата страна.

Доколкото не се установява отсъствието на други служители за посочената длъжност и период, следва да се приеме, че титуляр на заеманата от ищцата длъжност е именно лицето К. И.. Обстоятелството, че титуляр на длъжността е К. И. се потвърждава и от свидетелските показания на св. К. М.. Съдът счита, че посочването на замествания служител в договора за заместване е с цел определяне времетраенето на договора, както и създаване на яснота на заместващия до кой момент ще продължи действието на трудовото му правоотношение, като липсата на такова посочване на замествания служител в конкретния случай не влияе върху валидността на клаузата за срок.

След като между ищцата и ответникът е възникнало срочно ТПО по договор за заместване, превръщането му в договор за неопределено време е възможно само в хипотезата на член 69, ал. 2 КТ, за което в настоящия случай посочените в този текст предпоставки не се установяват, доколкото не се установява прекратяване на трудовия договор със замествания през време на заместването, както и втората необходима за трансформацията предпоставка заместващият да е продължил да работи след изтичане на уговорения срок 5 или повече дни без писмено възражение от страна на работодателя.

По изложените съображения предявеният иск за отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение като незаконосъобразна се явява неоснователен, и по тези съображения искът ще се отхвърли.

Като обусловени от изхода на главния иск ще се отхвърлят и исковите за възстановяване на заемната преди уволнението работа и за заплащане на обезщетение за оставане без работа за процесния период.

По разноските:

На осн. член 78, ал. 3 ГПК на ответника ще се присъди адв. възнаграждение в размер на 760 лева и 5 лева за СУ.

Въз основа на изложените по-горе съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Л. Д. Ч., с ЕГН *****, чрез пълномощника й адв. Е. Т., против Община С. искове да бъде признато за незаконно уволнението на ищеца, извършено със Заповед от *****, с която ТПО между страните е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 5 от ГПК; да бъде възстановена ищцата на заеманата преди уволнението длъжност „****“ в дирекция „****“ при Община С. и да бъде осъден ответника да ѝ заплати сумата от 4653,96 лева обезщетение за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение в периода 13.05.2022 г.-13.11.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на завеждане на исковата молба – 20.06.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като неоснователни.

ОСЪЖДА Л. Д. Ч., с ЕГН ***** да заплати на Община С. сумата от 765 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____